

mini Episcopi a sinu percussisset, & flagello,
 non verberare, & dura verborum asperitate, sed solo iussu
 respicit factum damnavit. iramen eadē sanitate
 dicit, patientia & minor diluit. Num vero
 etiam ultore inuicem, defensorēq; virtutis
 acerrimū recogitaba. Quae enī & ratio? quis
 argulus in orbe tā abstractus? aut quis locus à
 nostris & inibus ita remotus, ad quē fama illis diei
 & perueniret, ut duo vindictes dei Vrsi diuino
 celo, rabiēq; succersi, ut honore Elifai propheta,
 à pueris verborum somatib; commaculata dependere,
 quadraginta ex eis dilacerarent? Non minori auae
 reuerentia, & eloq; virtute, quā improbitate seueritate
 persequit. ut an rigida illius inflexa, an vero
 maxime feruore, virtutēq; tā incredibile in bestia
 debeas solipsimū admirari, & inuenias. Fecla
 illa castissima, hominib; & generis h; virtutū cognita
 nobilitate, ut obscura Venicorū Imperatorū
 velle suo clarissimo velle radiantis sole extequeat,
 intolerabilisq; tenebrionū qualis tenebrarū luminis
 fulgor appareret, tollenda erat à medio. Proq; ubi
 feris, ut praeque Vrsis veluti in apionibus,
 atq; ad tragodiae lamentabile exhibenda longo
 ieiunio probe instructis. Quae hūc. Stud: in
 bestia. Erant aut bestiae, quacūq; via aperta
 patet, truces, aspectib; ipso terribiles & inuicib;